

Resultat, der er opnaaet ved Konverteringen, paa Lovgivningsmagten, som ikke tilstrækkelig skulde have fremmet et Forslag, der for 2 Aar siden var fremsat om at konvertere. Det sidste Punkt kan jeg ganske lade ligge; thi det er fuldstændig umuligt at begrunde noget Krav derpaa, og hvad det andet Spørgsmaal angaar, Spørgsmaalet om, at nogle Kreditforeninger have kunnet opnaa Fordele tidligere, end disse Kreditforeninger have kunnet, saa maa det ikke glemmes, at den Fordel, som de andre Kreditforeninger have opnaaet noget tidligere, i Virkeligheden kun er tilvejebragt derved, at de have opsparat Fonds, hvoraf de have kunnet betale Størstedelen af Konverteringsomkostningerne. Det gælder ikke om disse smaa Kreditforeninger, som ikke havde virket tilstrækkelig længe dertil; de maatte altsaa finde sig i, naar de vilde opnaa Fordelene ved Konverteringen, at maatte vedblive at betale denne aarlige Ydelse uforandret i nogle Aar. Desuagtet er Fordelen ikke ringe; den bestaar i, at Medlemmerne, altsaa Debitorerne, efter saa Lars Forløb, senest i 1898, ville saa en Nedsættelse i deres aarlige Ydelse af $\frac{2}{5}$ pCt. af deres oprindelige Gæld; det er en ret betydelig Fordel, og den maa de være tilfredse med. Der forekommer ikke Udvalget at være nogen Grund til, at de skulde have nogen større Fordel end denne — saa længe bør de kunne og maa de kunne vente. Dersom Sagen var den, at Forholdene havde forværret sig saaledes, at det var Medlemmerne vanskeligere at betale deres Ydelser, eller dersom det var endnu værre: dersom Ydelserne vare forhøjede i Forhold til, hvad de vare, da Medlemmerne traadte ind i Foreningerne, saa kunde der mulig være Tale om at komme Medlemmerne til Hjælp; men det foreligger aldeles ikke. Der er ikke Tale om, at disse Kreditforeninger komme til at staa anderledes nu, end de fra Begyndelsen af stod, og Medlemmerne have de samme Ydelser, som de fra Begyndelsen af havde forpligtet sig til at svare. Endvidere ville Foreningerne efter en fort Arrække saa en Nedsættelse af deres Gæld, og det forekommer derfor mig og Udvalgets Flertal, at der ikke er nogen Grund til at komme disse Kreditforeninger yderligere til Hjælp ved at give dem dette Tilskud af 300,000 Kroner. — Jeg skal altsaa tillade mig at henstille til det høje Ting at vedtage Endringsforslagene, saaledes som de foreligger under Nr. 1, 2 og 3 — Endringsforslag Nr. 2 er en ren Redaktionsændring, som jeg ikke har behøvet at omtale — samt endvidere at vedtage

Flertallets Endringsforslag Nr. 4, som gaar ud paa, at § 3 skal bortfalde.

Steel: Være Medlemmer ville vist nok godt kunne forstaa, at jeg efter det Forhold, i hvilket jeg staar til den jydste Husmandskreditforening, meget gerne havde set, at det Lovforslag, som er oversendt fra Folketinget, havde passeret Udvalget saaledes, at det var kommet ud fra dette Ting i væsentlig samme Skikkelse, som det havde faaet i det andet Ting, altsaa med Bibeholdelse af § 3, som den ærede Ordfører nu sidst dvælede ved. Jeg kan ganske vist godt se, som den ærede Ordfører udtalte, at her aldeles ikke foreligger noget Krav for Interessenterne i Husmandskreditforeningerne, men paa den anden Side kan jeg ikke se andet, end at der er noget, der taler for, at der ydes Husmandskreditforeningens Interessenter nogen Hjælp til Afbetaling af den store Gæld, de have paadraget sig ved Konverteringen. Imidlertid har jeg set det haabløse i at fastholde Bibeholdelsen af § 3; jeg har set det haabløse i at stille noget Endringsforslag, der gaar i Retning af at bibeholde denne Paragraf, og da jeg paa den anden Side heller ikke kan andet end se, at der ved Vedtagelsen af § 1 og ved Vedtagelsen af § 2 — hvis Form jeg i øvrigt ikke fuldstændig sympatiserer med — ydes disse to Husmandskreditforeninger meget væsentlige Fordele, har jeg troet det rigtigt at slutte mig til Flertallet og anbefale det høje Ting at vedtage Forslaget i den Form, som Flertallet i Udvalget har givet det.

C. C. Andersen: Med Hensyn til Endringsforslagene til de to første Paragraffer er jeg enig med Udvalget; det er jeg imidlertid ikke med Hensyn til det Endringsforslag, som er stillet til § 3, saa meget mindre, som jeg mener, at Lovens Værdi vil hovedsagelig gaa tabt, hvis det Endringsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet, bliver vedtaget. § 3 er efter min Mening den Grundsten, hvorpaa Lovforslaget er bygget op, og i det Øjeblik den tages bort, har Lovforslaget ikke stor Betydning. Jeg skal ganske vist indrømme, at §§ 1 og 2 indeholde nogle Vættelser for disse tvende Foreninger, men dog ikke i den Udstrækning som den Fordel, de ville saa, hvis § 3 blev vedtagen. Jeg kan saa meget mindre gaa med til at stemme for dette Endringsforslag, som jeg mener, at § 3 i Loven er i god Overensstemmelse med det Princip, som har været bestemmende for Lovgivningsmagten i dennes Stilling over